

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 432
din data de 15.06.2016

Dosar nr: 75/2015

Petiția nr: 652 din data de 02.02.2015

Petent: .....

Reclamat: Ministerul Educației și Cercetării Științifice, Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice.

Obiect: neîncadrarea consilierilor juridici în categoria personalului didactic auxiliar, prin Legea Educației Naționale.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petenților

1.1....., cu adresa de comunicare la Universitatea 1 Decembrie 1918 cu sediul în Alba Iulia, Str. G. Bethlen, nr. 5, județ Alba.

1.2.....cu adresa de comunicare la Universitatea 1 Decembrie 1918 cu sediul în Alba Iulia, Str. G. Bethlen, nr. 5, județ Alba

I.2. Numele, domiciliul sau reședința părții reclamate

2.1. Ministerul Educației și Cercetării Științifice, cu sediul în București, str. Gen. Berthelot 28-30, Sector 1.

2.2. Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, cu sediul în București, str. Dem. I. Dobrescu, nr.2-4, Sector 1.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare.

Petenții, consilieri juridici din cadrul Universității 1 Decembrie Alba Iulia, solicită modificarea Legii Educației Naționale nr. 1/2011 astfel în cât să cuprindă în categoria personalului didactic auxiliar și consilierii juridici care își desfășoară activitatea în universități.

III. Procedura de citare.

3.1. Petenții au fost citați prin adresele înregistrate cu nr.6523/13.02.2015, iar părțile reclamate au fost citate prin adresele înregistrate cu nr. 1100/13.02.2015.

3.2. Prin adresele de citare a fost comunicată **excepția de necompetență a CNCD.**

3.3. La termenul de audieri din data de 05.03.2015, petenții Ministerul Educației Naționale au fost absenți, Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice a fost prezent prin reprezentant.

IV. Susținerile părților. Susținerile petenților

4.1.1. Petenții, consilieri juridici din cadrul Universității 1 Decembrie Alba Iulia, solicită modificarea Legii Educației Naționale nr. 1/2011 astfel încât să cuprindă în categoria personalului didactic auxiliar și consilierii juridici care își desfășoară activitatea în universități.

4.1.2. Petenții susțin că în textul Legii a fost **omisă o reglementare** pentru personalul didactic auxiliar din învățământul superior prin excluderea consilierilor juridici care își desfășoară activitatea în cadrul Universităților.

4.1.3. Petenții se consideră discriminați comparativ cu alți colegi angajați ai aceleiași instituții, desfășurând activitatea în același scop și având aceleași obiective ca și restul personalului didactic auxiliar, acela de a contribui cât mai eficient la desfășurarea activității didactice. Activitatea desfășurată de către petenți constă în avizarea dosarelor acordării graduației de merit și altor drepturi cuvenite personalului didactic și didactic auxiliar, astfel conducerea instituției susținând că nu li se cuvin aceleași drepturi ca și personalului didactic auxiliar.

4.1.4. Prin OMEN nr. 4871/05.11.2014, personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ le-a fost acordată suma de 700 lei pentru pregătire profesională, sumă de care petenții nu au beneficiat fiind consilieri juridici.

4.1.5. Referitor la salarizarea consilierilor juridici, petenții se consideră că sunt discriminați prin încadrarea în muncă în baza O.G. nr. 10/2009 Anexa nr. 5/1b, act normativ abrogat prin apariția Legii nr. 330/2009, care la rândul ei a fost abrogată de Legea nr. 284/2010, care funcția de consilier juridic este prevăzută la Anexa nr. 8 și care face referire doar la consilierii juridici din Administrația Publică centrală și locală, fiind omiși consilierii juridici care își desfășoară activitatea în cadrul instituțiilor de învățământ.

Petenții au rămas la nivelul de salarizare menționat în O.G. nr. 10/2008, Anexa nr. 5/1b, cu un salariu maxim acordat unui consilier juridic gradul IA, în cuantum de 1145 lei brut. Petenții sunt privați de creșterile salariale acordate personalului didactic auxiliar și alte drepturi acordate lor.

4.2.Susținerile părților reclamate Susținerile Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice

4.2.1.Prina adresa nr. 1688 din 05.03.2015, reclamatul solicită admiterea excepției de **necompetență a CNCD, precum și a excepției lipsei calității procesuale pasive** a Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, susținând și faptul că un consilier juridic este incompatibil cu personalul auxiliar.

4.2.2. Petiția vizează o discriminare având la bază diferite legi și ordonanțe de urgență. În acest sens **Parlamentul și Guvernul prin delegare legislativă au competența de a institui**, modifica și abroga norme juridice de aplicare generală.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, precum și de excepția invocată, Colegiul urmează a analiza excepția necompetenței Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, excepție invocată din oficiu.

5.2. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare precum și potrivit atribuțiilor și domeniului de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, urmare analizării obiectului petiției, Colegiul director trebuie să aprecieze în ce măsură acesta este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

5.3. În speță, în exercitarea competențelor sale Colegiul director este chemat să se pronunțe cu privire la o circumstanță ce decurge din procesul legislativ, împrejurare ce instituie discriminări, în opinia petenților, în contradicție cu principiul nediscriminării.

5.4. Colegiul director ia act de faptul că a fost invocată, din oficiu, excepția de necompetență materială a Consiliului față de aspectele sesizate.

5.5. În raport cu statuările Curții Constituționale relativ la O.G. nr. 137/2000, republicată, este lipsit de echivoc faptul că, prin natura sa, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării investighează, constată și sancționează fapte de discriminare. Corelativ obiectului petiției și raportat la discriminarea instituită, în opinia petenților, prin neincluderea în categoria personalului didactic auxiliar și consilierii juridici care își desfășoară activitatea în universități în Legea Educației Naționale nr. 1/2011 trebuie ținut cont de faptul că, în jurisprudența sa, Colegiul director a statuat că nu analizează modul de stabilire sui generis, prin lege a unor drepturi în favoarea unor categorii de persoane în mod diferit față de alte categorii ori nereglementarea de legiuitor a unor aspecte care țin de statutul unei persoane sau categorii de persoane. Din acest punct de vedere, examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României revine Curții Constituționale.

5.6. Referitor la obiectul petiției dedus soluționării Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, este indubitabil că potențiala faptă de discriminare invocată de petenți este de facto echivalentă unei probleme de constituționalitate. Susținerile petenților sunt strâns legate de critica legiuitorului sub aspectul soluției legislative alese.

5.7. În nici un caz, în speță, răspunderea legiuitorului nu poate fi apreciată de către Colegiul director deoarece Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării își exercită atribuțiile strict sub aspectul investigării, constatării și sancționării acelor fapte considerate discriminatorii în viziunea legiuitorului și care atrag răspunderea contravențională. Or, discriminarea în cazul semnalat nu își are izvorul într-un fapt volitiv sau omisiv al unei persoane (fizice sau juridice, publice/private) cât, prezumtiv, în caracterul prevederilor actului normativ invocat. Însă obținerea legiuitorului și examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor precum și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României, revine Curții Constituționale.

5.8. De altfel, Curtea Constituțională, prin decizia nr. 997 din 7.10.2008, a admis excepția de neconstituționalitate a art. 20 din O.G. nr. 137/2000, republicată considerând că în măsura în care s-ar admite că pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unui text de lege, s-ar pune în discuție legitimitatea Consiliului de a înăltura consecințele faptelor discriminatorii, prin hotărâri, ce pot duce, în ultimă instanță, la încetarea aplicabilității unor dispoziții de lege, și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, încălcându-se în mod flagrant principiul separației puterilor în stat, prin interferarea în atribuțiile legislativului, dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, inclusiv cele ale art. 16 care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

5.9. Or, având în vedere considerentele expuse mai sus, Colegiul director urmează a admite excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în raport cu obiectul petiției.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. admiterea excepției necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, potrivit Deciziei nr. 997 din 7 octombrie 2008 a Curții Constituționale;
2. emiterea unui punct de vedere de specialitate privind situația supusă analizei Colegiului director;
3. o copie a hotărârii se va transmite petenților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

BERTZI THEODORA – membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – membru

HALLER ISTVAN – membru

JURA CRISTIAN – membru

LAZĂR MARIA – membru

MANOLE FLORIN – membru

POPA CLAUDIA SORINA – membru

PUNCT DE VEDERE

privind neîncadrarea consilierilor juridici în categoria personalului didactic auxiliar, prin Legea educației naționale:

O.G. nr. 137/2000, la art. 2 alin. 1 prevede: **„Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HiV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.**

Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

Analiza diferențierii se realizează prin compararea a două situații (art. 1 alin. 3 al O.G. nr. 137/2000: **„exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile”).**

În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare CEDO) în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă **„trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”.** CEDO a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: Fredin împotriva Suediei, **18 februarie 1991**; Hoffman împotriva Austriei, **23 iunie 1993**, Bpadea și Scalabrino împotriva Italiei, **28 septembrie 1995**, Stubbings și alții împotriva Regatului Unit, **22 octombrie 1996**).

Statele au o marjă de apreciere în a stabili **dacă și în ce măsură** diferențele în situații de altfel **similare justifică un tratament diferit în drept. Marja de apreciere variază în funcție de împrejurări, obiectul și fondul cauzei.** (Rasmussen împotriva Danemarcei, **28 noiembrie 1984**). **Această marjă de apreciere este mai largă în domeniul măsurilor generale de strategii economice sau sociale, întrucât autoritățile naționale sunt cele**

care cunosc mai bine decât o instanță internațională care sunt interesele publice în domeniul economic și social (Zeman împotriva Austriei, 29 iunie 2006).

În acest sens a arătat Curtea Constituțională a României (ex. Deciziile nr. 168/1998 și 294/2001) că situațiile deosebite în care se găsesc diferitele categorii de **salariați** determină **soluții** diferite ale legiuitorului în ceea ce privește salarizarea acestora, fără ca prin această soluție să se încalce principiul egalității, ce nu semnifică uniformitate. „**Principiul egalității în drepturi și al nediscriminării se aplică doar situațiilor egale ori analoage, iar tratamentul juridic diferențiat, instituit în considerarea unor situații obiectiv diferite, nu reprezintă nici privilegii și nici discriminări.**” (Decizia nr. 108 din 14 februarie 2006 a Curții Constituționale).

În consecință Colegiul director apreciază că din punctul de vedere al drepturilor și responsabilităților legate de exercitarea atribuțiilor de serviciu consilierii juridici nu sunt în situație semnificativ analoagă sau comparabilă cu cei care intră în categoria personalului didactic auxiliar, astfel neîncadrarea consilierilor juridici în categoria personalului didactic auxiliar, prin Legea educației naționale nu reprezintă faptă de discriminare.

Red.: Haller István

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII